୧୦-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଇଦିଅ ଯେ ଭାରତ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ପରମପିତା ଏହି ଦୁନିଆକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାର ଖୁସି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉ□ର:- ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଏହି ନିଶା ରହିବ ଯେ ଆମେ ତ ବହୁତ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ ବେହଦର ବାବା ଏହିପରି (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚାଲି-ଚଳଣ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ନ ଶୁଣାଇ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଭାରତ ଓ ସାଧାରଣ ଭାବେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବାବାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ଦେଶୀ ଅଟ, ତେଣୁ ବହୁତ ଖୁସିର ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଭାରତ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଅଥବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବା ଯାହାଙ୍କୁ ଗଡ଼ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱର ପିତା କୁହାଯାଉଛି, ସିଏ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ଭାରତରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ଯେ ଏହି ଖୁସି ଖବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଶୁଣାଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମବାଲାଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମର ନିଶା ରହିଥାଏ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଶା ରହୁଛି, ତୁମେ ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଉଛ ଯେ ଭାରତରେ ପୁଣି ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତ ପୂନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଖୁସି ଅନ୍ତରରେ ରହିବା ଉଚିତ୍— ଆମେ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ଏହି ଖୁସି ରହୁଛି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେବାପାଇଁ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ— ଆମେ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ବ□ମାନ ବେହଦ ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଉଛୁ । ଯେପରି ବାବା ପତ୍ର ଛପାଇଥିଲେ ଯେ, ଭାଇ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନେ ଆସି ଏହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଦିନ ଏହି ବିଚାର ଆସୁଛି ଯେ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇବୁ । ବେହଦର ବାବା ବେହଦର ବର୍ସା ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ତୁମେ ସାରା ଦିନ ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ବଡ଼ ଲୋକ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚଳଣି କୌଣସି ଜଙ୍ଗଲି ଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିପାରିଛ ଯେ ଆମେ ମାଙ୍କଡ଼ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହୀନ ଥିଲୁ । ବ□ମାନ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଏହିପରି (ଦେବୀ-ଦେବତା) କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଖୁସି ରହୁନାହିଁ । ନା ସେତିକି ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସିଖବର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ମ୍ୟାସେଞ୍ଜର ଅର୍ଥାତ୍ ବା□ାବହ କରାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର କାନରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇଚାଲ । ଭାରତବାସୀମାନେ ଏକଥା ଜାଣି-ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କେବେ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ? ପୁଣି ସେ ଧର୍ମ କୁଆଡ଼େ ଗଲା ? ଏବେ ତ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ସବୁ ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏବେ ପୁଣି ସେହି ଧର୍ମ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ତୁମେ ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଇବ ତେବେ ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ସ୍ୱତଃ ରହିବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଉଛ ନା । ବ□ମାନ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ (ବର୍ସା) ନିଅ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ତେବେ ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ? ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି— ସମସ୍ତଙ୍କ ଚେହେରା ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଗୁଣ ମାଙ୍କଡ଼ ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମର ଚେହେରା ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଚରିତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବାକୁ

ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ସେବା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାଙ୍କର କୌଣସି ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରର ବନ୍ଧନ ନାହିଁ, ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ଅଥବା ବିଧବା, କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ସେବାର ବହୁତ ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବିବାହ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ବରବାଦ କରିବା, ବିବାହ ନ କରିବା ଆବାଦୀ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ପତିତ ଦୁନିଆ ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ସେବାର ସଉକ ରହିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ କେହି-କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଦେବି ? ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି— ଯଦି ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ସେବା କର । ଏପରି ଖୁସିର ଖବର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନିଅ । ତୁମେମାନେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେଇଥିଲ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ନିଅ । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ମୋ ମତରେ ହିଁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍— ମୋ ପାଖରେ କେଉଁ ଅବଗୁଣ ରହିଛି ? ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟାଚ୍ ଉପରେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ, ଏହା ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ । ଯଦିଓ ପଇସାକର ଜିନିଷ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବହି କିଣିବାରେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବହି କିଣିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କ କାନରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏହା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ମନ୍ତ୍ର । ବାକି ଅନ୍ୟମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ମିଛ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ମିଛ ଜିନିଷର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ହୀରାର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ରହିଥାଏ, ନୁହେଁ କି ପଥରର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ଭରସନ୍ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର, ତାହା ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ତ ବହୁତ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢ଼ିଆସିଛ, କିନ୍ତୁ ତା' ଦ୍ୱାରା ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ହେଲେ ମିଳି ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦିଆଯାଉଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଥରିଟୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ବାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଭରସନ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅଟେ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ସେଠାକୁ ଯାଇ ପଦମପତି ହେଉଛ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ହିଁ ମହିମା କରାଯାଇଛି । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପଢ଼ି ପଢି ତୁମେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ନିଜର ଅସଲି ଧର୍ମକୁ ଭୁଲି ତୁମେ ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛ । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ - ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ସେହି ଧର୍ମ ଏବେ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲା ? ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି କହିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସବୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି ନା । ଏବେ ସମସ୍ତ ଭାରତବାସୀ ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ଅଛି, କେବଳ ଏହି ଆଦି ସନାତନ ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଧର୍ମ ଭାରତରେ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ଏହା କେତେ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ଇଏ ବାବା, ଆଉ ଇଏ ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବି.କେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ହେବେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ରାବଣର ଜେଲରୁ, ଶୋକ ବାଟିକାରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶୋକ ବାଟିକାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା (କଳିଯୁଗ) ଶୋକ, ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ତାହା (ସତ୍ୟଯୁଗ) ହେଉଛି ସୁଖର ଦୁନିଆ । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଉଥାଅ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ନା । ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ । ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ତ ଚାଲିଆସୁଛି । ଏବେ ତ ଅନେକ ଭାଷା ହୋଇଗଲାଣି । ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ କହୁଛନ୍ତି ନିର୍ଗୁଣ ବାଲ ସଂସ୍ଥା .... ନିର୍ଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ସଂସ୍ଥାର

ନାମ ଏହିଭଳି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନିର୍ଗୁଣର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ବିନା ଅର୍ଥରେ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅସରନ୍ତି ସଂସ୍ଥା ରହିଛି । ଭାରତରେ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସଂସ୍ଥା ଥିଲା, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପରିବ□ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଅଜ୍ଞାନତା ରୂପି ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ସେବା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦିଓ ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ଯଜ୍ଞରୁ ଖାଇବା, ପିଇବା ଏବଂ କିଛି ସେବା ନ କରିବା ତେବେ ଧର୍ମରାଜ ଯିଏ ବାବାଙ୍କର ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ କରାଯାଉଛି । ସେବା କରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ କେତେ ଜଣଙ୍କର ସେବା ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲୁ, ଗଙ୍ଗା କୂଳକୁ ଗଲୁ । ଲୋକମାନେ ସକାଳୁ ଉଠି ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି, ସେଠାରେ ଆଧାତ୍ମିକବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ହେବ । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରିବା । ଆଚ୍ଛା, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ଶିବବାବା ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ । ଏହି ପୁରୁଣା ପତିତ କଳିଯୁଗୀ ଦୁନିଆ ରୂପି ଜଙ୍ଗଲରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ, ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତୁମର ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ପୂରା ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ଯାଇ ରାଜା କୂଳରେ ଜନ୍ମ ନେବ । ରାଜ□ କିପରି ମିଳିବ, ସେକଥା ଆଗକୁ ଗଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ । ଡ୍ରାମାରେ ଯାହାଥିବ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଜାଣିନେବ ଯେ ଆମେ ସେଠାରେ କେଉଁ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜପଦ ମିଳିବ ନା । ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ କରୁଛ ।

ଏହି ଜ୍ଞାନ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଏବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ବାବା ଏହି ଦୁନିଆକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ, ଏହା କେତେ ସହଜ କାମ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି ଯେ କିଛି ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, କାହା କାହା ପାଖରେ ବହୁତ କ୍ରୋଧ ଥାଏ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖଦାୟୀ ସ୍ୱଭାବ ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବା ବିକାର ହେଉଛି କାମ ବିକାର । ରାବଣରାଜ୍ୟରେ ହିଁ ଏହି ବିକାରୀମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ବାବା ତ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କେତେ ଭଲ-ଭଲ କନ୍ୟା ସବୁ ଅଛନ୍ତି, ବିଚାରୀ ବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧେଲି କୁହାଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯଦି ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଆସିଯିବ ତାହାହେଲେ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଧରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୋହର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ ରହିଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଘରଦ୍ୱାରା ମନେ ପଡ଼ିଥାଏ, ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ଆସକ୍ତି ତୁଟିଥାଏ । ଏବେ ତୁମକୁ ତ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ନାଟକ ମଝିରେ କେହି ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେବକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଅଭିନୟ ଶେଷ ହେଲା, ଉତ୍କଣ୍ଠା ଆସିବା ଉଚିତ୍— କିପରି ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବୁ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ଘରକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ତୁରନ୍ତ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ଚାଲିଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ଯିବେ କୁଆଡ଼େ ? ପ୍ରଥମେ ତ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବା ଦରକାର ନା । ପ୍ରଥମେ ନିଜର ନାଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ହେବ— ଆମେ କେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛୁ ? ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇ କ'ଣ କରିବୁ ? ପ୍ରଥମେ ତ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ସୁପୁତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସୁପୁତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ବହୁତ ଭଲ, ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କାହା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ମାଗଣାରେ ନିଜର ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସତ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କର । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମାଗୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କିଛି ତ ସେବା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ମୋର ଭକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ବ□ମାନ ଶିବବାବା ସମ୍ପ□ (ବର୍ସା) ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଇ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି, ତେଣୁ ବହୁତ ଖୁସି ରହୁଛି— ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହିଲେ କେବେ ବି କୌଣସି ସଇତାନୀ କାମ ହେବ ନାହିଁ । ଆମେ ସେହିପରି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ ତେଣୁ ଏହି ଓଲଟା କାମ କିପରି କରିବୁ ? କିନ୍ତୁ ଯଦି କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନଥାଏ ତେବେ ଏହିପରି ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରି ପାରିନଥା'ନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜର ରୋଜଗାର ଜମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ କେତେ ଭଲ ରୋଜଗାର ଜମା ହେଉଛି । ଘରେ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର କରାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଘରେ ବସି ଏହି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଅ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରାଇବ ସେତେ ତୁମର ପଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରିବ, ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ବହୁତ କାମରେ ଆସିପାରିବ । ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଆମେ ଶୁଣୁଛୁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆମେ ପସନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ । ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ ତ ବହୁତ ଭଲ ଜିନିଷ । ଏହା ଉପରେ ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ନିଜର ନାଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି ? ସେବା ଆଧାରରେ ନିଜର ଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ଅବଗୁଣ ଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ । ଦୁଃଖଦାୟୀ ସ୍ୱଭାବକୁ ଛାଡ଼ି ସୁଖଦାୟୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ :- ଅଟଳ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ସଦାସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ବିଶ୍ୱ ପରିବ□ିତ ହୋଇ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱରେ ପରିଣତ ହେବ, ଏହି କଥାକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ଭବର ବରଦାନ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ହେବାର କର୍ମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ନିମି□ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଶାର କିରଣ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଥର ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ବା ହୋଇସାରିଲାଣି, କାହିଁକି ନା ସ୍ୱ ପରିବ□ନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ତୁମ ନିକଟରେ ଅଛି ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣର ତୁମକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତା' ସହିତ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ସଫଳ ହୋଇ ରହିଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ;- କହିବା କମ, କରିବା ଅଧିକ— ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମହାନ କରିଦେବ ।